

“TREK EEN SPOOR VAN HOOP OP EEN NIEUWE TIJD”

Er zijn alweer enkele maanden achter de rug sinds het verschijnen van ons laatste tijdschriftje “Echo’s” van de Pastorale Eenheid H. Oscar Romero.

Veel van wat we de laatste tijd horen loopt niet echt over van geloof, hoop en liefde. We horen precies meer echo’s van het kwaad dan deugdlozende verhalen: kindermisbruik, een oorlog in Oekraïne die maar niet stopt, natuurrampen en een nieuwe oorlog tussen Palestina en Israël die de gruwel via het televisiescherm op onze netvliesen brandt.

Dit tijdschriftje wil een andere echo laten horen: een stem van geloof in onze gemeenschappen, van hoop tegen alle wanhoop en tegenslag in en van liefde die mensen draagt en heelt.

We hebben als Pastorale Eenheid H. Oscar Romero, vorige maand, zonder veel toeters of bellen, ons eerste verjaardagskaarsje mogen uitblazen.

We zijn dan ook blij dat er in dit nummer al meer echo’s uit de werkgroepen van onze pastorale eenheid hoorbaar zijn. Dat is een goed teken, want het betekent dat ook zij als éénjarige hun eerste stapjes zijn beginnen te zetten.

Omwille van technische redenen zal onze rubriek “Levende Geloofskernen” deze keer niet verschijnen, maar daar zullen we in het volgend nummer zeker iets aan doen.

Wil ook jij meewerken aan een levende kerk voor vandaag en voor de toekomst in onze Pastorale Eenheid H. Oscar Romero, of ken je andere mensen die daar wel wat tijd voor zouden kunnen maken? Dan ben je nog altijd heel welkom, of mag je doorverwijzen naar één van onze werkgroepen. We zoeken nog mensen voor de werkgroepen “Diaconie en Solidariteit” en “Gemeenschapsvorming”, en ook de werkgroep “Liturgie en Gebed” kan nog wat enthousiaste leden gebruiken. Hiervoor kan je altijd terecht bij iemand van onze teamleden of je kan ons eveneens bereiken via de email van ons team: peteam.oscarromero@gmail.com

En tot slot toch nog even vermelden dat ons je altijd mag vertellen wat je van dit tijdschrift denkt of wat je interessant vindt om met de lezers van dit tijdschrift te delen via onze rubriek “Lezersbrieven” op het volgende adres: lezersbrieven.echos@gmail.com

Laten we samen een spoor van hoop op een nieuwe tijd trekken, zoals Carlos Desoete reeds schreef in zijn lied “Vrede is onze Weg”.

Wie is wie in het team?

Vandaag Nr 3: **Greta Van den Bogaert**
Functie: Teamlid voor de
Werkgroep Catechese en Verkondiging

Soms krijgen we als teamleden te horen: “We kennen jullie namen, maar we weten niet wie jullie zijn. Daarom dachten we dat het interessant zou zijn om in de eerste 5 echo’s telkens iemand van het team aan jullie voor te stellen. Hopelijk worden ondertussen de twee ontbrekende teamleden (vertegenwoordigers van de werkgroepen “Diaconie en Solidariteit” en “Gemeenschapsvorming”) ook gevonden en kunnen we ze jullie ook meteen voorstellen.

Echo’s: Hoe zou je jezelf voorstellen aan de lezers van dit tijdschrift Echo’s

Greta: De derde op de foto ben ik, Greta Van den Bogaert. Op een mooie julidag geboren in de Sint Lucaskliniek te Ekeren-Donk. Als vierde in een rij van meisjes. Gelukkig kregen we twee jaar later nog een broer erbij. Tot mijn 28 jaar heb ik in Ekeren – Donk gewoond. De Chiro speelde een grote rol in mijn jeugd en nadien ook Jeugdhuis Tel 18 waar Pastoor Jef Cleymans een graag geziene proost en gast was. Bij mijn huwelijk verhuisde ik naar Ekeren centrum waar ik samen met mijn man, Eddy, 3 jongens kreeg. Ik werkte gedurende 42 jaar als logopediste en ben nu een kersvers gepensioneerde. Ondertussen ben ik trotse moeke van 3 kleinzonen en 1 kleindochter.

Echo’s: En op kerkelijk vlak?

Greta: Mijn moeder werd al heel vroeg weduwe en voedde haar 5 kinderen alleen op. Haar geloof en haar inzet in het Maria Legioen hielpen haar door de moeilijke jaren heen. Mijn geloof heb ik dus van haar meegekregen. In mijn jeugd was dit eerder een verplicht nummertje om ‘s zondags naar de mis te gaan. Pastoor Jef Cleymans van Sint Teresia Bunt is een zeer ongedwongen man. Hij kwam na zijn dagtaak regelmatig langs in Tel 18. Dit vanuit een oprechte interesse voor de jongeren die daar samen kwamen. Mijn man en ik spraken dan ook de wens uit om ons huwelijk door hem te laten inzegenen. De verloofden cursus die we daarvoor volgden werd gegeven door 2 koppels die erg gedreven waren. Dit alles was de reden dat ik mij nadien toen onze kinderen iets groter waren mee heb ingezet voor de gezinsvieringen.

Vandaaruit groeide de inzet voor de kringwerking, misdienarenwerking, plussers werking Jomovi, later vormselcatechese, eerste communiewerking. En de bal rolt altijd nog verder.

(Vervolgt op blz. 3)

(Vervolg van blz. 2: “Wie is wie in het team?”)

Echo's: Hoe is jouw inwerking in de Pastorale Eenheid gebeurd?

Greta: Er waren al enkele verkennende/ informatieve vergaderingen rond een Pastorale eenheid geweest zonder al teveel resultaat.

Tot men eind 2017, begin 2018 op zoek ging naar mensen die wilden nadenken over het oprichten van een pastorale eenheid op het grondgebied Merksem-Ekeren-Hoevenen-Stabroek-Berendrecht-Zandvliet. Joeri Flerackers was toen nog pastoor in Ekeren. Hij stelde de vraag en An Verheyen (van het Vicariaat Antwerpen) kwam langs voor een gesprek. Het zou een proces van 2 jaar zijn met een 5-tal vergaderingen per jaar. “Oké”, dacht ik, “dat is duidelijk afgelijnd en beperkt in tijd.” Op 30 januari 2018 hielden we onze eerste vergadering van de pre-stuurgroep. Het duurde uiteindelijk iets langer dan 2 jaar, eigenlijk meer dan 4 jaar. Maar het was een boeiende tocht waarin ik persoonlijk een bredere kijk kreeg. Er is nog leven voor, achter en naast onze eigen kerktoren. Ik leerde veel interessante en geweldige mensen kennen. En ja, ze hadden beet. Oorspronkelijk was het mijn bedoeling geweest om even 2 jaar mee te denken. In september 2022 ging ik het engagement van 6 jaar aan als teamlid voor de catechese en verkondiging.

Echo's: Wat zijn jouw verwachtingen voor onze pastorale eenheid?

Greta: Als teamlid voor de catechese en verkondiging kijk ik hoopvol uit naar de verdere samenwerking met de catechisten van onze pastorale eenheid Oscar Romero. Ik vertelde al dikwijls dat Corona ons een duwtje in de rug heeft gegeven. Onze werkgroep ontstond al voor dat we een officiële pastorale eenheid waren. Door het verschuiven van de eerste communies en de vormsels naar september moesten we de data daaraan aanpassen. Zo konden ouders die onmogelijk vrij waren op de nieuwe datum aansluiten bij een andere viering. Dit was onze eerste samenwerking. We gingen verder en bespraken samen oplossingen voor problemen ontstaan door Corona. Hoe geven jullie online samenkomsten? Hoe lossen jullie het gebrek aan 'live' vieringen op? Wat met het beperkt aantal aanwezigen? Gelukkig zijn deze perikelen al lang verleden tijd. We focussen ons nu meer op het inhoudelijke en op vorming. Zo dromen we er samen van om de ouders meer te betrekken bij de catechese. We legden ons oor te luister bij de catechisten van Famcat in de kathedraal.

Andere verwezenlijkingen in ons prille bestaan: We startten dit jaar met een hernieuwde werking rond Huwelijksvoorbereiding. Een dienst die niet meer aanwezig was binnen onze Pastorale eenheid. Binnen onze pastorale eenheid waren er afgelopen jaar 5 catechumenen en voor volgend werkjaar hebben 6 kandidaten zich aangemeld. Volgend werkjaar willen we bekijken hoe we de doopcatechisten kunnen ondersteunen. Het boeiend parcours van een ruimere blik en gedreven mensen ontmoeten loopt dus door.

Als teamlid op zich droom ik van eenzelfde evolutie binnen de ganse pastorale eenheid Oscar Romero als binnen de werkgroep catechese en verkondiging. Mensen in contact brengen met elkaar, ervaren dat we allemaal hetzelfde willen. Ervaren dat we samen sterker zijn en mooie dingen kunnen realiseren. Mijn favoriet als beschermheilige voor onze pastorale eenheid was eigenlijk Simon van Sirene. Hij kon het lijden dat Jezus stond te wachten niet wegnemen maar hij kon het wel helpen dragen. Ik denk dat dit de taak is van ons team. We kunnen niet alle problemen oplossen, we kunnen moeilijkheden niet voorkomen maar we kunnen wel proberen om ze te helpen dragen. Zo hoop ik dat we een hoopvolle toekomst tegemoet gaan. Dat we dat mooie geschenk dat we gekregen hebben, een christen te mogen zijn, aan iedereen kunnen doorgeven.

Echo's uit onze werkgroepen:

1) BEZOEK AAN HET MUSEUM BIBLIA IN BRUGGE

Om een prachtig en zinvol werkjaar van de werkgroep catechese en verkondiging van de pastorale eenheid Oscar Romero af te sluiten, trokken we met z'n 15 op zaterdag 24 juni naar Brugge. (Foto's Greta Van den Bogaert).

Ons avontuur begon om 8.06 uur in het centraal station van Antwerpen. Enkele onder ons waren zeer goed op tijd (7.15 uur) anderen konden nog net voor het sluiten van de deuren de trein opspringen. We kozen voor de trein omdat we zo meer tijd hadden om samen te keuvelen en elkaar beter te leren kennen.

Vanuit het station van Brugge was het dan een fikse wandeling dwars door Brugge naar het museum Biblia. We arriveerden net op tijd. De gids stond ons reeds op te wachten. Speciaal voor onze groep werd het museum geopend. We kregen dus een privé-rondleiding.

Biblia is een belevingsmuseum rond de Bijbel met knopjes en filmpjes. Sommige onder ons konden niet wachten om zelf aan de slag te gaan. We leerden de profeten, belangrijke Bijbelse figuren en het onderscheid en de gelijkenissen tussen godsdiensten kennen.

(Vervolgt op blz. 5)

(Vervolg van blz. 4 “Echo’s van de Werkgroep Catechese en Verkondiging”)

Na de uitleg van de gids mochten we nog een uurtje “alleen” rondwalen in het museum. Ieder ging naar zijn/haar plek die hem het meest intrigeerde. De tijd vloog om.

Onze reisleider, Peter Michiels, had een lunch voorzien in een broodjeszaak. Een deel van ons verkoos de koelte(?) binnen, anderen de schaduw op het plein.

Toen onze magen terug tevreden waren, bezochten we de Sint-Salvatorskathedraal van Brugge en het Begijnhof. Na twee natjes op een gezellig terras namen we een uurtje later dan gepland, het was te gezellig, de trein terug naar Antwerpen. Dank

aan alle aanwezigen, jullie zorgden mee voor een aangename dag. Ons programma voor de uitstap van volgend jaar ligt al vast!

(Vervolgt op blz. 6)

2) WELKOM AAN ONZE NIEUWE CATECHUMENEN

Ook dit werkjaar is er in onze Pastorale Eenheid H. Oscar Romero een klein maar fijn groepje van 6 jong-volwassenen die op weg zijn naar doopsel, eerste communie en vormsel. (ook wel catechumenen genoemd). Het zijn Emma, Kaat, Kirsten, Tatiana, Lucas en Sander.

Op zaterdag 23.09 kwamen twee catechumenen van vorig jaar (Lina en Wesley) getuigen over het verloop van hun weg.

Daarna keerden we het kerkgebouw van Sint- Lambertus binnenstebuiten en verkenden we alle gekende en minder gekende plekken van de kerk met Guido Staes als gids.

Hierbij enkele foto's waarop jullie kunnen zien hoe aandachtig en respectvol er naar elkaar werd geluisterd en met elkaar gedeeld.

Laten we dit groepje meedragen in ons hoofd, hart en gebed. We hebben elkaar immers hard nodig en supporters langs de weg zijn er nooit genoeg! (Foto's: Greta Van den Bogaert)

UITNODIGING

De werkgroep Liturgie en gebed voorziet twee activiteiten voor de maand november, waarvoor het doelpubliek en alle andere geïnteresseerden van harte uitgenodigd zijn.

1) UITWISSELINGSAVOND VOOR VOORGANGERS IN GEBED EN EUCHARISTIE (6 November)

De overlegmomenten van de werkgroep 'Liturgie en Gebed' van de pastorale eenheid, gaven ons de kans om zicht te krijgen op de liturgische werking in diverse parochies, brachten nieuwe inzichten, ... maar vooral ook de overtuiging dat samenwerking en uitwisseling een grote meerwaarde is om ook in de toekomst mooie, verzorgde en aansprekende vieringen aan te kunnen bieden. Vieringen waar gelovigen van verschillende parochies en andere geloofskernen zich thuis kunnen voelen, waar gelovigen van verschillende sociale of culturele achtergronden gastvrijheid ervaren.

Tijdens bezoeken ter plaatse en contacten met de plaatselijke voorgangers voelden we aan dat er interesse bestaat voor een moment van uitwisseling met voorgangers uit andere parochies en geloofskernen.

De voorbije werkjaren ervoeren we reeds dat samenwerken zijn vruchten opbrengt ... verschillende voorgangers zijn actief in diverse parochies, vieringvoorbereidingen worden hier en daar met buurparochies gedeeld, 'Goede week'-vieringen worden door parochie-clusters samen op één locatie gevierd, ...

Via ontmoeting en overleg wensen we die samenwerking verder te stimuleren, daarom nodigen wij jullie allen uit op maandagavond 6 november. Op deze avond leren we elkaars werking beter kennen en bespreken we welke stappen we kunnen zetten om in de nabije toekomst de samenwerking tussen parochies te bevorderen.

Praktisch:

De avond gaat door op maandagavond 6 november 2023, 19u30-22u00 in de Mariakapel, hoek Steenstraat - Groot Hagelkruis (Ekeren Centrum).

De begeleiding van deze avond wordt opgenomen door een stafmedewerker van het Vicariaat Diocesane Diensten. Om praktische redenen liefst inschrijven vòòr half oktober bij patrick.naulaerts@hotmail.com.

(Vervolgt op blz. 8)

2) INFO EN GESPREKSAVOND OVER GEZINSVIERINGEN (13 November)

Foto: Goedele Verrycken

- Deze avond is er vooral voor mensen of parochies en geloofskernen, die dromen van gezins- of jongerenvieringen in hun parochies of geloofskernen.
- Als Werkgroep Liturgie en Gebed zijn we ervan overtuigd dat een stevige plaatselijke werking één van de pijlers is voor een goede samenwerking tussen de verschillende parochies en geloofskernen van onze pastorale Eenheid.
- Aandacht voor gezinnen en jongeren is hierbij zeer belangrijk. We geloven dat gezins- en/of jongerenvieringen hiertoe een goede bijdrage zijn.
- Soms weten we echter niet goed hoe eraan te beginnen en daarom dachten we aan deze info- en gespreksavond als kans om naar elkaars vragen te luisteren en te leren uit ervaringen van andere parochies die vroeger of nu gezinsvieringen op hun agenda hadden/hebben staan.
- Als locatie kozen we de Kerk van Hoevenen omdat daar tot op de dag van vandaag elke maand gezinsvieringen plaatsvinden. De mensen die hiermee bezig zijn, zijn geen specialisten of gediplomeerden in liturgie, maar willen heel zeker hun ervaringen, hun vreugden en de uitdagingen die ze ondervinden met ons delen.
- Wij hebben niet alle adressen van plaatselijke geïnteresseerden en daarom doen we een beroep op jou om deze avond kenbaar te maken aan mensen die hiervoor interesse zouden kunnen hebben. We dachten aan voorgangers in de liturgie of eucharistie, juffen en meesters die contact hebben met de parochies, jongeren uit jeugdbewegingen, enz...
- **We komen samen in de Onze-Lieve-Vrouw Geboortekerk (Frans Oomsplein 9, 2940 Hoevenen) op 13 november om 19.30.** Als dit tijdschriftje nog op tijd in jouw handen (of in jouw computer) terechtkomt, dan zouden we het omwille van praktische redenen op prijs stellen ons te verwittigen van jouw deelname op het emailadres parochie.hoevenen@gmail.com of via Whatsapp op 0465002262 (Pater Marc).
- Allen hartelijk welkom.

JOUW PAGINA'S

Vanaf deze pagina's zijn jullie de redacteurs:

Wat?

- ☑ Op deze bladzijden kan komen wat JULLIE belangrijk vinden zoals bijvoorbeeld aankondigingen en verslagen van activiteiten van onze parochies, geloofsgemeenschappen of verenigingen.
- ☑ De tijdige publicatie van ingezonden uitnodigingen of aankondigingen kunnen niet verzekerd worden omdat ons tijdschriftje (nog) geen vaste verschijningsdata heeft. Wij bieden dan ook onze oprechte excuses aan bij alle mensen die de voorbije maanden uitnodigingen stuurden die niet meer in dit tijdschrift konden opgenomen worden wegens de laattijdige verschijningsdatum.
- ☑ De teksten mogen niet te lang zijn om iedereen aan bod te kunnen laten komen.
- ☑ De aankondigingen of verslagen moeten gaan over activiteiten die interessant of boeiend kunnen zijn voor de hele pastorale eenheid en dus het plaatselijke overstijgen of inspirerend zijn voor anderen.

AFSCHEIDSEUCHARISTIE SINT-FRANCISCUS ROZEMAAI

Zondag 25 juni 2023, 50 jaar, na de oprichting van Sint Franciscus Rozemaai kwamen een 150 mensen samen om in het ontmoetingscentrum de laatste keer de eucharistie te vieren. (Foto's Hugo Van den Bergh)

Eerst werd er een stukje geschiedenis verteld: Rond 1968 was er het plan om een nieuwe woonwijk te bouwen voor 120.000 inwoners. Gelukkig is dit plan wat ingekrompen en bleef het natuurgebied de Oude Landen gevrijwaard van woningen. De toenmalige onderpastoor van Sint Lambertus Ekeren, pastoor

Sanders , kreeg de opdracht om een parochie op te richten voor de nieuwe bewoners. Daar hoorde de bouw van een ontmoetingscentrum bij. De Rozemaai feesten werden opgericht en kenden hun eerste editie in 1969. De eerste twee jaar gingen de feesten door op de plaats waar nu de brug van het Groot Hagelkruis staat. Later kon men gebruik maken van de gebouwen van Vimmo in de Ferdinand Verbieststraat.

(Vervolgt op blz. 10)

(Vervolg van blz. 9: "Afscheidsviering Sint-Franciscus, Rozemaai")

In 1971 kreeg men een stuk grond van de stad Antwerpen waarop 't Schranske gezet werd. Sindsdien konden de Rozemaai-feesten hier doorgaan. Verschillende bekende Vlamingen kwamen optreden tijdens de feesten: Marva, 11 keer Will Tura, de Strangers, Freddy Breck, en zovele anderen. Op zondag was er een modeshow met medewerking van de winkels van Ekeren.

Gedurende 6 jaar werd er stevig gespaard om tenslotte in 1975 met de bouw van het huidige ontmoetingscentrum te kunnen starten. Pastoor Sanders woonde in de blokken van Rozemaai en was dus dicht bij zijn parochianen. Hij werd benoemd tot pastoor voor Sint Laurentius Schoonbroek en Sint Franciscus Rozemaai. Sint Franciscus was een kapel afhankelijk van Sint Laurentius. Pastoor André Claessens volgde Pastoor Sanders op en later verwelkomde men Pastoor Joeri Fleerackers en Pastoor Emmanuel Ikeobi.

In het begin kwamen een 120 parochianen naar de zondagsviering. De vieringen werden opgeluisterd door het koor Schone Rose met als orgelist Raymond Berghs. De gemeenschap is terecht trots dat ze volledig zelf bedruipend waren. Alles hebben ze zelf betaald tot tweemaal de herstelling van het dak toe. Sint Franciscus was een hechte, liefdevolle gemeenschap. Mensen

in nood werden niet vergeten. Via Welzijnszorg werden vele mensen verder geholpen. Na de viering kon men steeds napraten en verbroederen in de cafetaria. Jammer genoeg daalde het aantal parochianen in de loop der jaren waardoor we vandaag na 50 jaar afscheid moeten nemen van dit ontmoetingscentrum. In zijn inleidend woordje verwoordde Pastoor Paul Verhulst het zo: Het boek Prediker uit het eerste verbond wist het reeds : er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan. En voor deze gemeenschap van Rozemaai is, helaas, nu de tijd van gaan gekomen.

We voelden het allen aankomen, zeker diegenen, die hier de laatste maanden nog met ons mee gevierd hebben : met 10 tot 15 en dan meestal nog bejaarde mensen vieren, het kon moeilijk blijven duren. En als je dan al die groeiperikelen hoort en de inspanningen, die mensen gedaan hebben om hier te kunnen vieren, dan is dat bijzonder pijnlijk.

En toch – en dat is geloofstaal – toch willen wij ook nu misschien meer dan ooit, ons vertrouwen in de Heer bewaren. Zo vaak kwamen we hier samen om zijn

(Vervolgt op blz. 11)

(Vervolg van blz. 10: Afscheidsviering Sint-Franciscus Rozemaai)

woord te beluisteren en met dat woord wil Hij ook vandaag weer in de lezing en het evangelie ons bemoedigen, ons aansporen om vol te houden, want alle tegenslagen en moeilijkheden ten spijt, spoort Hij ons aan om te blijven vertrouwen op die liefdevolle God, die zielsveel van zijn schepping houdt en waakt over al zijn schepselen. Het was een mooie sfeervolle viering met momenten van afscheid maar ook van hoop voor de toekomst. 6 jongeren verzorgden een mooie offerandestoet. Toch nog hoop voor de toekomst. Christine Guillet was er weer in geslaagd om een gelegenheidskoor samen te stellen. De liederen klonken nog één keer stevig in de kerk, zoals het waarschijnlijk 50 jaar geleden ook was.

Op het einde baden we nog samen het gebed van Sint Franciscus, een traditie die de parochianen van de Sint Franciscuskerk jaren volhielden: Heer, Maak mij tot een instrument van uw vrede,

Laat mij waar haat is, liefde brengen. Laat mij waar wrok is, vergeving brengen.

Laat mij waar tweedracht is, eenheid brengen. Laat mij waar dwaling is, waarheid brengen. Laat mij waar duisternis is, licht brengen. Laat mij waar wanhoop is, hoop brengen. Laat mij waar verdriet is, vreugde brengen. Heer, maak dat ik er meer op uit ben: Te troosten dan getroost te worden. Te begrijpen dan begrepen te worden.

Te beminnen dan bemind te worden. Want het is door te geven dat men krijgt.

Door zichzelf te verliezen dat men vindt. Door te vergeven wordt ons vergeven.

Door te sterven verrijzen wij tot eeuwig leven. Amen.

De bloemen geschonken door de Pastorale Eenheid Oscar Romero zullen de kerk van Sint Laurentius Schoonbroek nog een tijdje opvrolijken. Na de viering werd er nog een receptie aangeboden door de parochie. De vereniging van de Bierproevers waren bereid om rond te gaan met hapjes en drankjes. (Vervolgt op blz. 12)

(Vervolg van blz.11: "Afscheidsviering Sint-Franciscus Rozemaai")

Laat ons dan dit artikel afsluiten met de volgende woorden: Ieder van ons beseft dat een mensenleven getekend wordt door loslaten, door afscheid nemen. En afscheid nemen is alsof je een stuk van jezelf verliest. Toch je handen open houden naar de toekomst, wat die ook brengen zal, is een uitdaging.

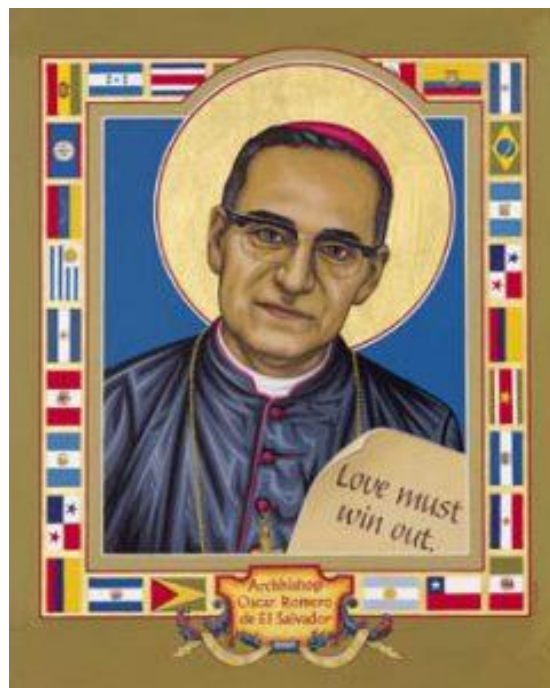

Wat we hier en nu vooral willen zeggen en tonen is dankbaarheid. Dankbaar zijn we voor allen die ons zijn voorgegaan in de opbouw van deze parochie, al die helpende handen : die van het eerste uur en ook die van nu. Ontelbare mensen zijn het geweest die een gezicht hebben gegeven aan deze Franciscusparochie, die zich hebben ingezet, die hier samen hebben gevierd rond de tafel van de Heer.

Voor al het goede dat hier heeft mogen plaatsvinden bij elkaar en onder mekaar zeggen wij vandaag dank. Kome wat komt, maar vooral dankbaar.

Echo's uit het leven van Oscar Romero

Een christendom dat denkt dat het goed is, maar niet meeleeft met zijn tijd, dat onrecht niet aan de kaak stelt, dat het koninkrijk van God niet met moed verkondigt, dat de zonde van de mens niet afwijst, dat instemt met de zonden van bepaalde klassen om goed met hen te staan, vervult zijn plicht niet. Zo een christendom zondigt, verraadt zijn missie. De Kerk is opgericht om mensen te bekeren, niet om

hen te vertellen dat alles wat ze doen goed is; en daarom valt het velen natuurlijk slecht. Iedereen die ons corrigeert is niet geliefd in onze ogen. Ik weet dat veel mensen een hekel aan mij hebben gehad, maar ik weet ook dat ik zeer geliefd ben bij allen die oprecht de bekering van de Kerk nastreven

(Homilie, Heilige Oscar Romero, 21 augustus 1977).

REGENBOOG-EUCHARISTIEVIERING

Iedereen beleeft seksualiteit op een geheel eigen wijze. Er is een hele regenboog van schakeringen. Tegenwoordig kan daar veel opener over gepraat worden dan vroeger, maar toch voelen mensen nog vele obstakels.

Wij willen daar in dit tijdschriftje van onze pastorale eenheid geen hele theorie over opzetten. Of mensen nu homo of hetero zijn, lesbisch of biseksueel, of ze zich nu man of vrouw voelen, transgender zijn of zich goed voelen in het geslacht waarmee ze geboren zijn, of liever niet in kotjes gestoken worden, of het allemaal nog niet zo goed weten, ..., iedereen heeft zijn eigen beleving, met goede en slechte ervaringen, maar ook met vragen en twijfels.

Velen van hen worstelen niet alleen met hun geaardheid, maar ook met hun geloof. Als Pastorale Eenheid Oscar Romero willen we met al deze mensen op stap gaan, naar hen luisteren en hen de kans geven om samen hun geloof te beleven en hun laten aanvoelen dat ze zich bij ons thuis mogen voelen, in een omgeving waar ze zich veilig en aanvaard voelen, met hun geloof en hun dromen, hun gevoelens en hun liefde, hun vragen en hun twijfels.

Daarom organiseren we als Pastorale Eenheid Oscar Romero in het tweede weekend van de advent, op zaterdag 9 december om 19.00 u., een Regenboog-eucharistieviering in de Sint-Jozefskerk in Merksem.

Met deze viering liggen we ook in de lijn van wat de Bisschoppen hebben uitgeschreven in hun [document van 20 september 2022](#).

Na de viering bieden we de mogelijkheid om nog wat na te praten met een chipske en een drankje.

Meer info volgt nog, maar noteer het al zeker in je agenda, geef het te kennen in jullie parochies en verwittig al vast anderen die geïnteresseerd zouden kunnen zijn.